

DECIZIA Nr.628
din 4 noiembrie 2014

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr.41/2014 privind numirea prim-vicepreședintelui — membru executiv, a vicepreședintelui — membru executiv — sectorul asigurărilor-reasigurărilor și a unui membru neexecutiv ai Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară

Publicată în Monitorul Oficial nr.52 din 22.01.2015

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea sesizării referitoare la neconstituționalitatea Hotărârii Parlamentului României nr. 41/2014 privind numirea prim-vicepreședintelui — membru executiv, a vicepreședintelui — membru executiv — sectorul asigurărilor-reasigurărilor și a unui membru neexecutiv ai Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară.

2. Cu Adresa nr.2/4.632 din 8 octombrie 2014, secretarul general al Camerei Deputaților a înaintat Curții Constituționale sesizarea referitoare la neconstituționalitatea Hotărârii Parlamentului României nr.41/2014 privind numirea prim-vicepreședintelui — membru executiv, a vicepreședintelui — membru executiv — sectorul asigurărilor-reasigurărilor și a unui membru neexecutiv ai Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, formulată de Grupurile parlamentare ale Partidului Democrat Liberal și Partidului Național Liberal din Camera Deputaților.

3. Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.4.515 din 8 octombrie 2014 și constituie obiectul Dosarului nr. 962/L/2/2014.

4. La sesizare s-a anexat lista cuprinzând semnăturile deputaților. Potrivit acestei liste, autorii sesizării de neconstituționalitate sunt următorii: Tinel Gheorghe, Dănuț Culețu, Gheorghe Ialomițianu, Ion Bălan, Mircea-Nicu Toader, Ionaș-Florin Urcan, Valeria-Diana Schelean, Niculina Mocioi, Vasile Gudu, Lucian Nicolae Bode, Liviu Laza-Matiuța, Raluca Turcan, Maria-Andreea Paul, Claudia Boghicevici, Roberta Alma Anastase, Alexandru Nazare, Canacheu Costică, Mircea Lubanovici, Ioan Oltean, Cornel-Mircea Sămărtinean, Alin-Augustin-Florin Popoviciu, Cătălin-Florin Teodorescu, Constantin Dascălu, Cristian-Constantin Roman, Iulian Vladu, Dan-Cristian Popescu, Eusebiu-Manea Pistru-Popa, Adriana Diana Tușa, Vasile Iliuță, Mircea Man, George Ionescu, Cezar-Florin Preda, Sanda-Maria Ardeleanu, Costel Alexe, Florin-Alexandru Alexe, Marin Almăjanu, Gabriel Andronache, Roxana-Florentina Anușca, Ștefan-Alexandru Băișanu, Vasile Berci, Dan Bordeianu, Daniel-Stamate Budurescu, Cristian Buican, Mihăiță Calimente, Mircea-Vasile Cazan, Florica Cherecheș, Ioan-Cristian Chirteș, Lucian-Manuel Ciubotaru, Florin Ciurariu, Erland Cocei, Gheorghe Costin, Grigore Crăciunescu, Horia Cristian, Ioan Cupșa, Anton Doboș, Victor-Paul Dobre, Traian Dobrinescu, Mircea Dolha, Nechita-Stelian Dolha, Mihai Aurel Donțu, Andrei Daniel Gheorghe, Dumitru-Verginel Gireadă, Alina-Ștefania Gorghiu, Maria Grecea, Eleonora-Carmen Hărău, Vasile Horga, Daniel Iane, Raluca-Cristina Ispir, Mihai Lupu, Victor-Gheorghe Manea, Viorica Marcu, Răzvan Horia Mironescu, Romeo-Florin Nicoară, Theodor-Cătălin Nicolescu, Gheorghe-Vlad Nistor, Ludovic Orban, Nechita-Adrian Oros, Ionel Palăr, Dumitru Pardău, Cristina-Ancuța Pocora, Octavian Marius Popa, Roman Petre, Mircea Roșca, Valentin Rusu, Nini Săpunaru, George Scarlat, Adrian-George Scutaru, Dan-Coriolan Simedru, Costel Șoptică, Gigel-Sorinel Știrbu, Ionuț Marian Stroe, Raluca Surdu, Iulian-Radu Surugiu, Ioan Tămâian, Hubert Petru Ștefan Thuma, Radu Bogdan Țîmpău, Elena-Ramona Uioreanu, Lucia-Ana Varga, Vasile Varga, Mihai-Alexandru Voicu, Daniel-Cătălin Zamfir, Radu Zlati și Ovidiu Alexandru Raețchi.

5. În motivarea sesizării de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că Hotărârea Parlamentului României nr. 41/2014 încalcă dispozițiile din Constituție cuprinse în art.1 alin.(3) și (5), deoarece domnul Marius Vorniceanu a fost numit în funcția de vicepreședinte — membru executiv — sectorul asigurărilor-reasigurărilor în cadrul Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, fără îndeplinirea condițiilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.113/2013, cu modificările și completările ulterioare. În acest sens arată că, din analiza experienței sale profesionale, astfel cum este prezentată comisiilor raportoare, prin curriculum vitae, rezultă că domnul Marius Vorniceanu nu a îndeplinit sarcini profesionale specifice în domeniul asigurărilor-reasigurărilor, care să îi ateste experiența corespunzătoare, necesară numirii în funcția în care a fost investit. Apreciază că experiența profesională a domnului Marius Vorniceanu nu corespunde niciunui sector în care Autoritatea de Supraveghere Financiară își desfășoară activitatea, întrucât prin formularea „*în domeniul financiar, al instituțiilor de credit și/sau al instituțiilor financiare nebancale*” legiuitorul a avut în vedere instituții specializate în operațiuni bancare și de credit și/sau instituții specializate în operațiuni financiare nebancale de tipul celor care funcționează pe piața de capital, celor care administrează sisteme de pensii private sau al celor de pe piața asigurărilor-reasigurărilor și, în niciun caz, instituții de control ale statului. În susținerea criticii este atașat sesizării curriculum vitae al domnului Marius Vorniceanu.

6. În temeiul art.27 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a solicitat punctele de vedere ale birourilor permanente ale Senatului și Camerei Deputaților asupra sesizării de neconstituționalitate.

7. **Biroul permanent al Senatului** a transmis punctul său de vedere prin Adresa nr.XXXV/5.041 din 20 octombrie 2014, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.4.694 din 20 octombrie 2014. Potrivit acestuia, sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 41/2014 este inadmisibilă. În acest sens sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Constituționale privind controlul constituționalității hotărârilor Parlamentului României, spre exemplu deciziile nr.727 din 9 iulie 2012, nr.335 din 4 iulie 2013, nr.307 din 28 martie 2012, nr.1.094 din 20 decembrie 2012, nr.389 din 2 iulie 2014. Referitor la condițiile prevăzute de art.9 alin.(1) lit.a) și a²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012, cu modificările și completările ulterioare, arată că cele patru comisii de specialitate ale Parlamentului, prin raportul întocmit, au apreciat că domnul Marius Vorniceanu, în calitate de inspector financiar și, ulterior, în funcții de coordonator al activităților de control financiar și fiscal, precum și de consilier de conturi, îndeplinește condițiile prevăzute de lege. De asemenea, apreciază că domnul Marius Vorniceanu îndeplinește condiția legală referitoare la experiența profesională de minimum 9 ani în domeniul financiar. Legea nu stabilește obligativitatea unei experiențe profesionale în domeniul asigurărilor-reasigurărilor, în domeniul instrumentelor și investițiilor financiare ori în domeniul pensiilor private, așa cum sunt structurate competențele vicepreședinților Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, ci prevede o condiție cu caracter mult mai general referitoare la experiența profesională de minimum 9 ani în domeniul financiar, al instituțiilor de credit și/sau al instituțiilor financiare nebancale. Or, *Ubi lex non distinguit, nee nos distinguere debemus*.

8. **Biroul permanent al Camerei Deputaților** a transmis punctul său de vedere, prin Adresa nr.2/4.849 din 20 octombrie 2014, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.4.698 din 20 octombrie 2014. Invocând aspecte din jurisprudența Curții Constituționale referitoare la controlul de constituționalitate al hotărârilor Parlamentului (spre exemplu, deciziile nr.727 din 9 iulie 2012, nr.335 din 4 iulie 2013, nr.307 din 28 martie 2012, nr.1.094 din 20 decembrie 2012), arată că sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 41/2014 este inadmisibilă. De asemenea, referitor la dispozițiile art.9 alin.(1) lit.a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precizează că „*experiența profesională*” la care textul de lege face referire are o componentă subiectivă, lăsată la aprecierea Parlamentului, astfel încât este firesc să se considere că referirea nu se face explicit la vechimea în specialitate ca la art. 9 alin.(1) lit.a²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, neaflându-ne astfel în fața unor principii de rang constituțional care să justifice solicitarea de declarare a hotărârii Parlamentului ca neconstituțională. Invocă în acest sens Decizia Curții Constituționale nr.389 din 2 iulie 2014. Totodată, precizează că verificarea condițiilor prevăzute de lege pentru numirea în funcție s-a realizat în acord cu art.9 alin.(2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012, astfel cum rezultă din Raportul favorabil al celor 4 comisii nr.22/RC din 30 octombrie 2014, prin care s-a constatat faptul că îndatoririle profesionale și responsabilitățile publice specifice funcțiilor publice pe care domnul Marius Vorniceanu le-a îndeplinit de-a lungul carierei sale atestă o vastă experiență financiară. Au fost anexate punctului de vedere următoarele documente: Situația rapoartelor și proceselor-verbale întocmite la societăți de asigurări 2003—2007 sub

coordonarea, îndrumarea și semnătura domnului Marius Vorniceanu, prezentarea experienței profesionale a domnului Marius Vorniceanu și curriculum său vitae.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctele de vedere ale birourilor permanente ale Senatului și Camerei Deputaților, documentele aflate la dosar, raportul întocmit de judecătorul-raportor, Hotărârea Parlamentului României nr. 41/2014, precum și dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să se pronunțe, în temeiul dispozițiilor art.146 lit.I) din Constituție și ale art.3 alin.(2), art.10, 27 și 28 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, asupra constituționalității Hotărârii Parlamentului României nr.41/2014.

10. Obiectul sesizării de neconstituționalitate îl constituie Hotărârea Parlamentului României nr.41/2014 privind numirea prim-vicepreședintelui — membru executiv, a vicepreședintelui — membru executiv — sectorul asigurărilor-reasigurărilor și a unui membru neexecutiv ai Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.717 din 1 octombrie 2014, având următorul cuprins:

„Având în vedere propunerea comună a Comisiei pentru buget, finanțe și bănci și a Comisiei pentru politică economică, reformă și privatizare din Camera Deputaților, respectiv a Comisiei pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital și a Comisiei economice, industriei și servicii din Senat și în urma audierii candidaților, în conformitate cu prevederile legale,

în temeiul prevederilor art.67 din Constituția României, republicată, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se numesc pe locurile devenite vacante prin demisie, respectiv revocare prim-vicepreședintele — membru executiv, vicepreședintele — membru executiv — sectorul asigurărilor-reasigurărilor și un membru neexecutiv ai Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, pe durata rămasă a mandatului început la data de 5 noiembrie 2013, potrivit Hotărârii Parlamentului României nr.60/2013 privind numirea membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, după cum urmează:

— domnul Coca Constantinescu Cornel — prim-vicepreședinte — membru executiv;

— domnul Vorniceanu Marius — vicepreședinte — membru executiv — sectorul asigurărilor-reasigurărilor, începând de la data expirării mandatului de consilier de conturi la Curtea de Conturi, potrivit Hotărârii Parlamentului României nr.25/2008 privind numirea consilierilor de conturi, a președintelui și a vicepreședintelui Curții de Conturi;

— domnul Armeanu Ștefan Daniel — membru neexecutiv.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 30 septembrie 2014, cu respectarea prevederilor art.76 alin.(2) din Constituția României, republicată.”

11. Autorii sesizării susțin că această hotărâre contravine prevederilor constituționale ale art.1 alin.(3) și (5), care au următorul cuprins: *„(3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate. [...]*

(5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”

12. Examinând sesizarea de neconstituționalitate sub aspectul admisibilității sale, Curtea reține că, potrivit art.27 alin.(1) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, *„Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului, a hotărârilor plenului Camerei Deputaților, a hotărârilor plenului Senatului și a hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori”.*

13. Procedând la circumstanțierea competenței sale de control de constituționalitate al hotărârilor plenului Camerei Deputaților, al hotărârilor plenului Senatului și al hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că pot fi supuse controlului de constituționalitate numai hotărârile Parlamentului, adoptate după conferirea noii competențe, hotărâri care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional (Decizia nr.53 din 25 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.90 din 3 februarie 2011, Decizia nr.54 din 25

ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.90 din 3 februarie 2011, Decizia nr.307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.293 din 4 mai 2012, Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.684 din 3 octombrie 2012).

14. Hotărârile Parlamentului contestate pot avea caracter normativ sau individual, întrucât textul art.27 din Legea nr. 47/1992 nu instituie vreo diferențiere între hotărârile care pot fi supuse controlului Curții Constituționale sub aspectul domeniului în care au fost adoptate sau sub cel al caracterului normativ sau individual, ceea ce înseamnă că toate aceste hotărâri sunt susceptibile a fi supuse controlului de constituționalitate — *ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus*. În consecință, sesizările de neconstituționalitate care vizează asemenea hotărâri sunt *de plano* admisibile (Decizia nr. 307 din 28 martie 2012).

15. Curtea Constituțională a mai stabilit, în mod expres, că, pentru a fi admisibilă sesizarea de neconstituționalitate, norma de referință trebuie să fie de rang constituțional pentru a se putea analiza dacă există vreo contradicție între hotărârile menționate la art.27 din Legea nr.47/1992, pe de o parte, și exigențele procedurale și substanțiale impuse prin dispozițiile Constituției, pe de altă parte. Așadar, criticile trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, și nu una legală ori regulamentară. Prin urmare, toate hotărârile plenului Camerei Deputaților, plenului Senatului și plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului pot fi supuse controlului de constituționalitate, dacă în susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate dispoziții cuprinse în Constituție. Invocarea acestor dispoziții nu trebuie să fie formală, ci efectivă (Decizia nr.307 din 28 martie 2012 și Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012).

16. În prezenta cauză, Curtea reține că, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr.93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.874 din 21 decembrie 2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.113/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.234 din 23 aprilie 2013, cu modificările și completările ulterioare, aceasta este autoritate administrativă autonomă, de specialitate, cu personalitate juridică, independentă, autofinanțată.

17. Autoritatea de Supraveghere Financiară este condusă de un consiliu format din 9 membri, numiți de Parlament, în ședința comună a celor două Camere, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.93/2012. Procedura și condițiile de numire a membrilor sunt prevăzute de art.8 și 9 din această ordonanță de urgență.

18. În speță, autoritatea publică vizată, Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, nu este reglementată în Constituție, nefiind, așadar, de rang constituțional, astfel că procedura de numire a membrilor săi este de rang legal. În aceste condiții, ținând seama de jurisprudența Curții, hotărârea criticată poate fi cenzurată numai din punctul de vedere al exigențelor procedurale și substanțiale stabilite expres prin textul Constituției.

19. În prezenta cauză, Curtea observă că sesizarea de neconstituționalitate are ca obiect Hotărârea Parlamentului României nr.41/2014 și că autorii sesizării invocă încălcarea unor dispoziții exprese ale legii — art.9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012, ce reglementează condițiile ce trebuie a fi îndeplinite pentru numirea ca membru al Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară după cum urmează: la lit.a) a alin.(1) al art.9, stabilind că membrii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară trebuie să aibă „pregătire profesională și o experiență profesională corespunzătoare în domenii în care A.S.F. are competențe”, și, respectiv, la lit.a²) a aceluiași articol, stabilind că aceștia trebuie să aibă „o experiență profesională în domeniul financiar, al instituțiilor de credit și/sau al instituțiilor financiare nebankare, de minimum 9 ani de la data absolvirii studiilor prevăzute la lit.a¹).”

20. Sub acest aspect, Curtea reține că, pentru numirea în funcție, evaluarea pregătirii profesionale și a experienței profesionale în domeniul financiar, al instituțiilor de credit și/sau al instituțiilor financiare nebankare implică și analiza îndeplinirii unor condiții cu caracter obiectiv.

21. Astfel fiind, critica de neconstituționalitate prin raportare la dispozițiile art.1 alin.(5) din Constituție, referitoare la obligația de respectare a legilor, nu are caracter formal, ci este clar fundamentată, prin trimiterea la un text de lege care reglementează condiții cu caracter obiectiv. În consecință, instanța de contencios constituțional este competentă să se pronunțe, din perspectiva criticilor de neconstituționalitate formulate, asupra faptului dacă Hotărârea Parlamentului României nr.41/2014 respectă principiul constituțional referitor la statul de drept și obligația de respectare a legilor.

22. Autorii criticii invocând astfel de exigențe, rezultă că sesizarea de neconstituționalitate formulată îndeplinește condițiile de admisibilitate stabilite de Curtea Constituțională pe cale jurisprudențială.

23. În continuare, analizând criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea reține că, în privința condițiilor de numire a membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.113/2013, cu modificările și completările ulterioare, stabilește la art.9 că aceștia trebuie, printre altele, să aibă o experiență profesională corespunzătoare în domenii în care Autoritatea de Supraveghere Financiară are competențe [art.9 alin.(1) lit.a)] și să aibă experiență profesională în domeniul financiar, al instituțiilor de credit și/sau al instituțiilor financiare nebancale [art.9 alin.(1) lit.a²)]. Referitor la domeniile de competență ale Autorității de Supraveghere Financiară, Curtea observă că acestea sunt stabilite prin art.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012.

24. Din analiza documentelor aflate la dosar, Curtea reține că funcțiile, respectiv demnitățile deținute de domnul Marius Vorniceanu sunt, cu precădere, cele de: consilier de conturi la Curtea de Conturi a României, director al Direcției de reglementare și monitorizare a jocurilor de noroc din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor, director general adjunct al Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili (DGAMC), director executiv al DGAMC, director general adjunct al Direcției de Control Fiscal în cadrul Ministerului Finanțelor, comisar general adjunct în cadrul Gărzii Financiare Centrale — Ministerul Finanțelor, director al DGFPCFC municipiul București — Direcția control financiar de stat, șef serviciu — Direcția generală a controlului financiar de stat — Ministerul Finanțelor, șef revizie fiscală — Departamentul veniturilor statului — Ministerul Finanțelor, inspector — Inspectia Teritorială Financiară de Stat București — Ministerul Finanțelor, precum și cadru didactic universitar în domeniul studiilor economice.

25. În aceste condiții, Curtea constată că funcțiile îndeplinite se circumscriu competenței de autorizare, reglementare, supraveghere și control al Autorității de Supraveghere Financiară, astfel cum este prevăzută la art.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012 și domeniului financiar la care ordonanța de urgență face referire în art.9.

26. De asemenea, Curtea observă că, potrivit art.9 alin.(2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012, verificarea condițiilor prevăzute de lege se face de către Comisia pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital și Comisia economică, industrie și servicii din Senat și, respectiv, de Comisia buget, finanțe și bănci și Comisia pentru politică economică, reformă și privatizare din Camera Deputaților.

27. Totodată, astfel cum rezultă din punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, Curtea reține că verificarea condițiilor prevăzute de lege pentru numirea în funcție s-a realizat în acord cu art.9 alin.(2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012, astfel cum rezultă din Raportul favorabil al celor 4 comisii nr.22/RC din 30 octombrie 2014, prin care s-a constatat faptul că îndatoririle profesionale și responsabilitățile specifice funcțiilor publice pe care domnul Marius Vorniceanu le-a îndeplinit de-a lungul carierei sale atestă o „vastă experiență financiară”.

28. Pe de altă parte, Curtea reiterează că noțiunea de «*corespunzătoare*» care circumstanțiază pregătirea și experiența profesională în cuprinsul art.9 alin.(1) lit.a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.93/2012 semnifică o evaluare și apreciere ce revin exclusiv Parlamentului, în calitate de autoritate publică ce realizează numirea membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară (a se vedea în acest sens Decizia Curții Constituționale nr.389 din 2 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.534 din 17 iulie 2014).

29. În aceste condiții și văzând documentele aflate la dosar, Curtea constată că domnul Marius Vorniceanu întrunește condițiile legale pentru numirea în funcția de vicepreședinte — membru executiv — sectorul asigurărilor-reasigurărilor în cadrul Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară și, ca atare, nu poate reține critica de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr.41/2014 formulată în cauză.

30. Pentru considerentele expuse, în temeiul art.146 lit.l) din Constituție, al art.1, 3, 10, 27 și 28 din Legea nr.47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr.41/2014 privind numirea prim-vicepreședintelui — membru executiv, a vicepreședintelui — membru executiv — sectorul asigurărilor-reasigurărilor și a unui membru neexecutiv ai Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, formulată de grupurile parlamentare ale Partidului Democrat Liberal și Partidului Național Liberal din Camera Deputaților.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din 4 noiembrie 2014.